

MARS

17

IDAG ÄR DET MÅNGA som hedrar kollektivavtalet – det gamla fackliga löftet som är över 100 år, men som lever än och ständigt utvecklas.

Semester, lön, regler runt arbetsmiljö, arbetslöshetskassa, arbetstider, övertidstillägg, med mera, är bara några av alla de saker som finns i kollektivavtalet och/eller numera är lagstadgade rättigheter.

Det är lätt att glömma att allt detta finns på grund av att arbetare gått samman och bildat fack.

Att arbetskamrater ställer upp som förtroendevalda och fortsätter kämpa för att ständigt förbättra arbetsvillkoren.

KAKBURKEN – DÅTIDENS STREJKKASSA

FÖR ATT BÄTTRE FÖRSTÅ nutid och, kanske ännu viktigare, för att inte glömma bort eller för att lära sig om historien till dagens kollektivavtal, så kommer här en liten saga om hur allt startade.

Skillnaden på vanliga sagor och denna är att det fackliga löftet är helt sann.

Sagan om löftet

Det var en gång för länge sedan som några arbetare samlades runt ett köksbord. Upprörda över låga löner, pengarna räckte inte att leva för.

Runt bordet enades de om den lägsta lön de skulle arbeta för och hur mycket mer de skulle kräva för att arbeta på kvällar och helger. De lovade varandra att ingen skulle arbeta för en lön som var lägre än den de

VÄRT ATT HEDRA TYCKER

IFMETALL

KOLLEKTIV- AVTALETS DAG

– ETT LÖFTE VÄRT ATT HEDRA

► enats om. Runt köksbordet bildade de, just då, sin första fackförening.

På bordet lade de alla en peng i en tom kakburk. För de förstod att de måste spara pengar för att stå starka om de skulle kunna tvinga arbetsgivaren att acceptera deras krav. Pengen var deras första medlemsavgift. Kakburken blev deras första strejkkassa.

Tillsammans orkar vi stå emot

Då knackade det på dörren. Där utanför stod en av kamraterna, och han hade inget arbete. Alla visste att risken var stor att det är han, den som är arbetslös, som inte orkar stå emot, som tvingas svika löftet om en lägsta lön för att arbeta och tvingas svika för att få pengar till hyra och mat till barnen.

Då ställde någon fram en tom kopp mitt på bordet. I koppen lade alla ännu en slant. Det räckte till hyra och mat till barnen för den som inte hade arbete.

Koppen blev deras första arbetslöshetskassa.

Alla skrev på – deras första avtal

De tog ett papper och skrev ned sina krav och gick alla nästa dag till arbetsgivaren och krävde att han skulle skriva under. Arbetsgivaren klagade, prutade lite på kravet men accepterade till sist och de skrev alla på.

De hade genomfört sin första förhandling. Och pappret var deras första avtal.

FACKFÖRENINGEN – LÖFTET TILL VARANDRA

Kärnan i en fackförening, det är löftet till varandra om priset och villkoren för vårt arbete. Och insikten om att vi bara kan nå detta om alla är eniga. Och att vi tillsammans måste ha ekonomiska resurser för att kunna hålla detta löfte.

Det är det vi gör i fackföreningen – vi lovar varandra!

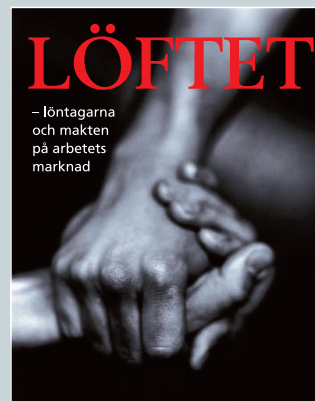
DET FACKLIGA LÖFET

Vi lovar och försäkrar att aldrig någonsin under några omständigheter arbeta på lägre lön eller sämre villkor än de vi nu lovar varandra.

Vi lovar varandra detta i den djupa insikten att om vi alla håller detta löfte så måste arbetsgivaren uppfylla våra krav!

LÄS MER!

OM LÖNTAGARNA, OCH MAKTEN PÅ ARBETETS MARKNAD

Ingemar Göransson och Anna Holmgren

www.lo.se